

Gods heerlijkheid aanschouwen

Ignace Demaerel, juli 2015

De apostel Paulus schrijft ons (in Romeinen 1:26-27) dat we Gods grootheid en kracht kunnen leren kennen uit zijn schepping. Dit is inderdaad waar, en nog sterker: hoe meer we van de natuur ontdekken dankzij de wetenschap, hoe méér wáár dit blijkt te zijn. Net zoals de wetenschap constant nieuwe verbazingwekkende ontdekkingen doet, hoort het ook zo te zijn dat we in onze geestelijke groei steeds méér van **Gods grootheid** gaan zien, en regelmatig

opnieuw 'van onze stoel vallen' door nieuwe inzichten in Wie Hij is. Onlangs toonde God me alweer een nieuw aspect van deze heerlijke waarheid. Maar eerst even een aanloop hiertoe.

In Psalm 27:4 lezen we een bekend vers van David dat ons eigenlijk best mag verbazen: "*Eén ding heb ik van de Heer gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis van de Heer al de dagen van mijn leven, om de liefelijkheid van de Heer te aanschouwen, en om te onderzoeken in zijn tempel*". We moeten

hierbij goed beseffen dat David een koning was, en koningen hebben drukke levens: vergaderingen, ministerraden, recepties, officiële feesten, parades, plechtigheden met hooggeplaatsten... Hij had een leven vól leuke dingen, 'belangrijke' zaken, dringende noden. Hij kon eigenlijk alles krijgen wat zijn hartje begeerde: rijkdom, vrouwen, luxe, overdaad, ontmoetingen met de groten der aarde... En toch schrijft hij hier dat hij eigenlijk slechts één ding verlangde (NBG: 'begeerde') boven dat alles. En wat was dat dan? Gods liefelijkheid aanschouwen!! Het Hebreeuwse woord 'noam' is een rijk woord dat op verschillende manieren vertaald kan worden: 'Gods

luister, schoonheid, goedheid, liefde... (Engels: 'pleasantness, beauty, goodness'); het woord 'heerlijkheid' vat dit alles m.i. samen: de geestelijke pracht van een luisterrijke koning! En 'aanschouwen' (Hebreeuws 'chazah') wijst op een langdurig en intens 'kijken naar', gefocust zijn, staren, zich concentreren op, contempleren... Het is geen vluchtige blik, maar: gefascineerd zijn door iets, er helemaal in opgaan, je ogen er niet van af kunnen houden, zó staan kijken dat je mond openvalt. De opperste vorm hiervan zien we in het boek Openbaring waar de engelen, de 24 oudsten en vier levende wezens rond Gods troon Hem

'uitzinnig' aanbidden (Openb. 4:8-11): ze werpen zich voortdurend met hun gelaat ter aarde, en dag en nacht, zonder ophouden roépen ze zijn heerlijkheid uit. Gods heerlijkheid moet gewoon onweerstaanbaar zijn: als je Hem in al zijn glorie ziet, is het onmogelijk om Hem níet met al je krachten te prijzen! David moet al iets (of veel) geproefd hebben van deze buitengewone, liefdevolle schoonheid van Gods aangezicht om dit vers te kunnen schrijven: hij wist dit niet 'van horen zeggen', maar uit eigen ervaring, en dat moet verrukkelijk, overweldigend, allesovertreffend geweest zijn.

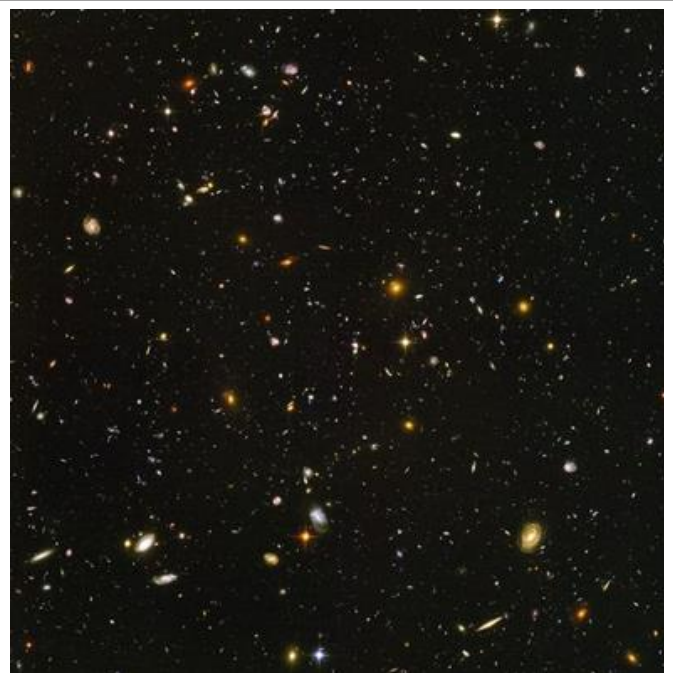
Dit zijn geen vrome woorden, maar ze komen voort uit een ervaring die eigenlijk nauwelijks met woorden uit te drukken valt. Vele andere christenen, zoals ook sommige mystieken uit de middeleeuwen, hebben ook getuigd over zeer intense ontmoetingen met God, overweldigende visioenen, hemelse vreugde, verrukkingen, overvloed van blijdschap, **extatische ervaringen**. Wie daarvan geproefd heeft, is 'verknoeid' voor deze wereld: hij kan nooit meer 100% opgaan in aardse dingen omdat hij iets veel hoger en zuiverder gesmaakt heeft, het ware gééstelijke leven. Niets aards kan hem nog écht in vuur en vlam doen staan, een diepe passie voor hem zijn. Zulke ervaring met God kan niemand je nog afpakken: het is een kick waarbij alle andere kicks op aarde vór verbleken. Daarmee vergeleken is het aardse leven slechts een 'schaduw van leven'.

Maar nu terug naar de wetenschap en hoe zij ons kan helpen. Want Gods heerlijkheid aanschouwen, daar kan je ook niet op korte tijd 'klaar mee zijn': Gods liefde, kracht, grootheid, wijsheid, genade is zoveel malen groter dan wij ooit zullen kunnen beseffen. Om ons dit een klein beetje te tonen, heeft God ons **het heelal** gegeven¹: de onmetelijke ruimte boven ons is als een parabel die Hij gebruikt om ons zijn grootheid te laten zien. Wanneer een gewoon mens met het blote oog naar de sterren kijkt, is hij al onder de indruk van de grootsheid van de hemellichamen, hoewel hij 'slechts' 3 à 4000 sterren kan zien. Maar toen de eerste telescopen werden uitgevonden, ontdekten de mensen nog veel méér hiervan, en bleek het heelal nóg groter dan hun stoutste verbeelding. Maar één van de grootste doorbraken kwam er toen men in 1990 **de Hubble-telescoop** lanceerde: dit was de

¹ Over de verbazingwekkende grootheid van het heelal verwijs ik hier naar een eerder artikel "Hoe groot is God? Effe kijken naar het heelal".

grootste, strafste en beste telescoop ooit én dan nog gemonteerd op een satelliet in een baan om de aarde, v er boven alle storende wolken. Zijn lens heeft een diameter van 2,4 meter (hmm, vergelijk dat even met je eigen fototoestelletje of met je oog!). Deze telescoop stuurde vele ongekend prachtige beelden van verre sterrenstelsels naar de aarde. Maar op zeker moment kwamen de ingenieurs op het idee om eens maximaal in te zoomen op een klein, "donker" plekje in het heelal (waar men geen enkele ster zag). Je moet je ongeveer voorstellen dat jij doorheen een rietje van 2,5 meter lang naar die donkere plek zou kijken, een piepklein deeltje van het heelal dus. De lens bleef in totaal 1 miljoen seconden (= 11 dagen) openstaan, gericht naar die kleine plek (maar door de ronddraaiende beweging van de Hubble duurde deze foto-opname dus 4 maanden!). En d eze foto was het resultaat: de "**Hubble Ultra Deep Field**" (2012). Wetenschappers telden op dit ene plekje 10.000 sterrenstelsels! Je leest het goed: niet "sterren", maar "sterrenstelsels". Als je die in het ganse heelal zou willen tellen, moet je deze foto vermenigvuldigen met 12,7 miljoen (om heel het heelal op deze manier te fotograferen, zou de Hubble 1 miljoen jaar nodig hebben). De conclusie is dat er in het heelal ongeveer 150 miljard sterrenstelsels zijn (die elk op hun beurt bestaan uit ongeveer 100 miljard sterren). Wanneer je met een gewoon fototoestel een foto van de sterrenhemel zou maken en de lens bijv. 30 seconden zou laten openstaan, zou je enkele duizenden sterren zien; maar wanneer je een v eel grotere lens hebt, van de allerbeste kwaliteit en deze h eel lang laat openstaan, ontdek je gigantisch veel meer over het heelal. Het heelal is niet 'v eel groter' dan we beseffen, maar veel, immens veel, oneindig veel, verbluffend veel groter, onbevattelijk, adembenemend...

De "Hubble Ultra Deep Field": 10.000 melkwegstelsels in  en "donker" plekje!

Wat is nu **de geestelijke les** achter dit verhaal? Onze manieren om het heelal te leren kennen, zijn als **een parabel** voor ons kennen van God! Want hoe staat het met onze kennis van de Schepper: hoeveel weten we al van Hem? 50%, 5% of 0,5%? Denken dat we Hem al 'behoorlijk goed' kennen, is eigenlijk een gevaarlijke idee: het kan een serieuze zelfoverschatting zijn, een teken van geestelijke zelfvoldaanheid, en maken dat we niet v erder zoeken. Het kan leiden tot luiheid en tevredenheid met een middelmatig niveau. Wanneer we echter onszelf zien als stofjes in een onmetelijk heelal, als een vluchtige adem in de eeuwigheid... zullen we levenslang een passie behouden om God dieper, verder, intenser te leren kennen. Deze houding is veel gezonder  en ook in de juiste proportie!

Maar God dieper leren kennen... vraagt tijd... en focus... en prioriteit. Die ene foto van de Hubble werd verkregen door z eer lang en zeer gefocust naar  en plekje te kijken. **Hoe groot is onze 'lensopening'** als we onze blik naar God richten?

maar toch niet wanneer we in Gods tegenwoordigheid komen!? Dit is de meest veilige omgeving, waar je al je muren kan neerlaten. In onze binnenkamer moeten we écht 'worden als de kinderen'!

Ook de kwaliteit van onze 'lens' is bepalend voor wat we van God kunnen zien! Op zich heeft God deze geestelijke lens perfect geschapen, maar **onze lens kan ook vuil zijn, vervormd of beschadigd!** Wat beneemt onze blik op God? Zijn er zonden in onze levens die onze blik vertroebelen? Zijn er wonden die krassen op onze lens veroorzaakt hebben? Kwetsuren veroorzaken pijn, angst, verharding, boosheid..., en deze beperken heel erg ons vermogen om Gods oneindige liefde, genade en vergeving te kunnen 'zien' of te bevatten.

Wanneer Jezus zegt: *'Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien'* (Matt. 5:8), geeft Hij daarmee aan dat er een directe relatie is tussen een zuiver hart en 'God zien'! God wéét dat we in een vuile en harde wereld leven, en daarom staat Hij in zijn genade voortdurend klaar om onze ogen te reinigen met 'ogenzalf' (Openb. 3:18), als we maar nederig genoeg zijn om ons te verootmoedigen en Hem toelaten de zalf erin aan te brengen zonder tegenstribbelen! God van zijn kant is méér dan bereid om onze lens te reinigen of te herstellen. Dit is vaak het eerste werk dat Hij bij ons doet wanneer we in gebed bij Hem komen.

Om God zuiver te kunnen zien, moet je zelf **in innerlijke rust** verkeren. Veel christenen, ook goede bidders, ervaren dat het vaak in hun gebedstijd véél moeite kost om bij God te komen, in zijn rust binnen te treden. Onze jachtige maatschappij, die ons onophoudelijk bestookt met berichtjes en prikkels, maakt het ons daarvoor moeilijker dan ooit. Het kan in onze gebedstijd een hele worsteling zijn, om doorheen de vele lagen van emoties of afleidingen te

Hoe zit het met onze ontvankelijkheid? Hebben we de onbevangenheid van een kind dat met grote ogen en zonder filters naar de wereld kijkt? Of zijn we als volwassenen gewoon geworden om onze ogen tot een dun spleetje te knijpen, en alles kritisch en sceptisch te bekijken? Om alles doorheen zeven filters te laten passeren? Dat we filters en beschermingsmechanismen opzetten tegenover deze hardvochtige en bezoedelde wereld, is normaal,

knokken. En zo kan het gevoel binnensluipen dat God zich moeilijk laat vinden, dat Hij zich verbergt, maar dit is altijd een verkeerde conclusie: want God láát zich vinden door wie Hem ernstig zoeken (Hebr. 11:6), en deze moeite heeft dus altijd zijn oorzaak in onszelf. God verlangt veel intenser naar contact met ons dan omgekeerd. Onze vraag moet dan zijn: welke zijn die vele hindernissen en belemmeringen in mijn ziel die ik moet overwinnen? Welke aardse zorgen leiden mij af, of welke lasten hangen aan mijn rug? Of heb ik verkeerde prioriteiten? Hoe komt het dat ze ons keer op keer naar beneden trekken zoals de wet van de zwaartekracht? Het kunnen lasten zijn die de boze op ons legt, zeker en vast, maar er is altijd ook iets dat wíj (verkeerd) doen, waardoor hij 'greep' op ons heeft. De eerste keer dat de Hubble-telescoop gelanceerd werd, waren de foto's nog niet van de beste kwaliteit: er was een kleine montagefout gebeurd waardoor de lens niet perfect gekalibreerd was en kleine trillingen onscherpe beelden veroorzaakten; pas na herstelling door enkele astronauten, waren ze op hun best. Welke trillingen verstoren onze innerlijke rust, waardoor we Gods zachte stem niet horen? De

psalmist zegt: *"Ik heb mijn ziel tot rust gebracht, als een pas gezoogd kind bij zijn moeder"* (Psalm 131:2). Wat een prachtig beeld: een baby die voldaan in slaap valt aan de borst van zijn moeder, helemaal ontspannen, zonder enige zorgen. Of zoals David uitroept: *"De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets"* (Psalm 23:1): het besef dat wij ín God álles hebben wat we nodig hebben!

Het is absoluut de moeite waard om die rust op te zoeken, om ze te creëren in onze gebedstijd: zoek de rustigste plaats op in huis, de rustigste momenten van de dag, of ga desnoods wég uit je huis: het is zelfs de moeite om 100 km verder te rijden als dit je helpt in Gods rust te komen.

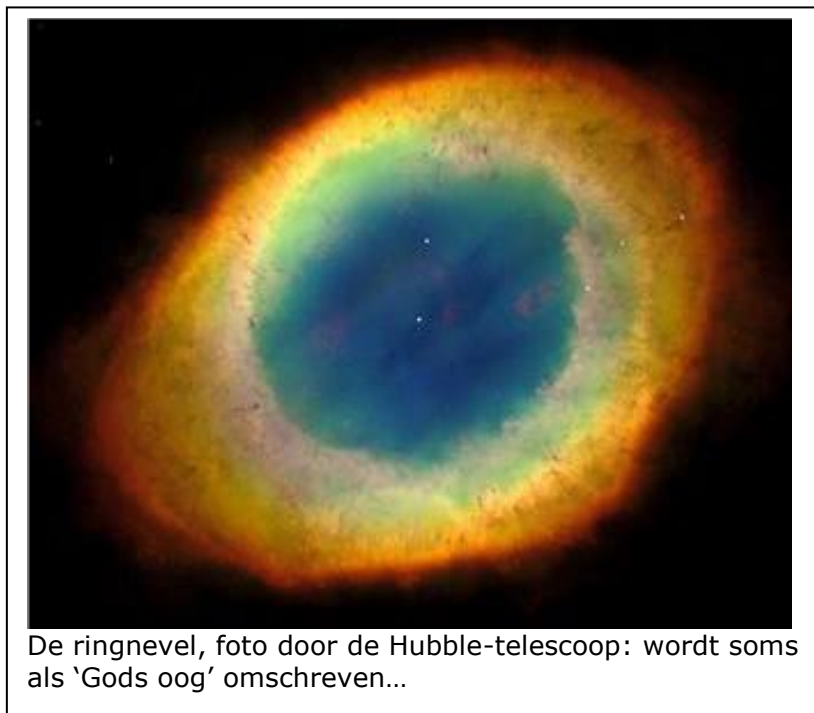
Tot slot: **hoe lang wachten we** om God te aanschouwen? 'Aanschouwen' is geen vluchtige blik! Het vraagt tijd om maximaal het 'licht' op te vangen dat vanuit God naar ons toekomt. In onze jachtige maatschappij moet dit een zeer bewuste keuze zijn, om alle rest aan de kant te schuiven: om de dringende dingen opzij te zetten voor de belangrijke! De concurrentie om onze aandacht is bikkelhard, maar God zal nooit schreeuwen: Hij wacht tot we uit eigen beweging afkomen, uit innerlijke motivatie, uit liefde. Wie niet bereid is hier veel tijd in te investeren, zegt daarmee dat dit niet zo belangrijk voor hem is. En dat het een hele worsteling is, ja, maar God mág ons testen, opdat zou blijken hoeveel het ons waard is! Hij gooit zijn parels ook niet voor de zwijnen! Als de beloning gigantisch groot is, mág het ons ook alles kosten! Niet alleen tijd, maar ook moeite en worsteling. God zoeken in gebed is een soort discipline en vraagt training. En als je vindt dat de wereld je te hard naar beneden trekt: vasten is een goed hulpmiddel om ons los te maken van de zuigkracht van het vlees.

Om de parabel verder door te trekken: een fototoestel ontvangt de beelden op 'de gevoelige plaat' (vandaag zeggen we: **een sensor**, een klein plaatje van enkele vierkante centimeters). Dit kunnen we vergelijken met onze menselijke geest, die de 'ontvanger' is van Gods beeld. Hoe gevoelig is onze sensor? Hoeveel pixels bevat ze? Hoe fijngevoelig registreren we Gods woorden of indrukken?

Tot slot: Gods beeld wordt in ons afgedrukt wanneer onze 'lens' op Hem gericht is. Johannes drukt dit als volgt uit: *"Wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij **aan Hem gelijk zullen zijn**; want wij zullen Hem zien, zoals Hij is"* (1 Joh. 3:2). Door God te aanschouwen zullen we vanzelf worden zoals Hij: doorheen onze geestelijke ogen komt Hij in ons hart binnen, en verandert ons

naar zijn beeld. Zijn Geest versmelt met onze geest. Bij zijn definitieve openbaring zal dit 100% zijn, maar nu al op aarde gebeurt dit ook, stapje voor stapje. Het voorschot dat we af en toe krijgen, geeft ons goesting naar méér, naar de volledige openbaring van heerlijkheid bij zijn wederkomst. En deze zal per definitie onbevattelijk veel mooier dan we ons kunnen voorstellen. *'Eén ding heb ik van de Heer begeerd...'*, want alle rest valt in het niets bij dit.

De ringnevel, foto door de Hubble-telescoop: wordt soms als 'Gods oog' omschreven...